

LA CAPELLA DE SANT ANTONI

La primera notícia que fins ara posseïm data del 1396 i després la tornem trobar l'any 1401 . En efecte, en el testament atorgat per Pere de Serra, de la parròquia de Santa Maria de Puigpardines, el 3 de novembre de 1396, entre els diversos llegats, deixava VI sous de moneda barcelonina de tern a la capella de Sant Feliu, situada a l'esmentada parròquia; i Guillema, muller de Pere de Fonturi de la parròquia de Sant Pere de les Preses, entre les diverses deixes llegà XII sous de moneda barcelonina de tern a la capella de Sant Antoni de Puigpardines , llavors denominada de Sant Feliu, en el seu testament atorgat a les Preses el 20 de juliol de 1401 .

(Arxiu Notarial d'Olot, secció del Mallol , reg . 15 , fo l. 15; i Arxiu de Montserrat fons Bages, primer llibre de testaments , fol. 38 respectivament).

A la secció P. de l'Arxiu Diocesà de Girona , ens topem per primera vegada amb la capella de Sant Antoni en un document del 1420, però amb la particularitat que també hi és citada amb el nom de capella de Sant Feliu .

Com hem vist, no és el primer document que descobrim semblant capella amb aquesta denominació. Encara més, ja més cap ençà, concretament en un capbreu del 1559, en citar unes possessions d'en Bernat de Toralles, notari de la vila de Camprodon, aquest en fer la confessió de les seves pertinences, entre altres coses, declarà que tenia pels Vescomtes una peça de terra situada al peu de la capella de Sant Feliu, que afrontava a llevant amb les parets de la citada capella; a migdia i a ponent, amb la via pública ; i a tramuntana, amb un honor d'en Rovira, de la qual en prestava tasca de tots els esplets , bé i fidelment. (Arxiu Notarial d'Olot, secció del Mallol Reg . s/n). Val a dir que en aquella època si bé predominà la denominació de Sant Feliu , també l'hem trobat amb la de Sant Antoni. És possible que es tractés d'un co-titular de la capella i per això a voltes fou citada amb el nom co-titular, tal com succeí a Batet on el titular de l'església és el de Santa Maria, i en canvi en alguns documents del segle XV la parròquia és citada amb el nom de Sant Bartomeu de Batet, copatró de la referida parròquia. Feta aquesta petita digressió, volem posar de relleu que hem consultat la secció P. de l'Arxiu Diocesà, com adés hem insinuat, i des de l'any 1420, no tornem a trobar en les cròniques de les visites pastorals de Puigpardines que es faci esment de la capella de Sant Antoni fins l'any 1703 . Antigament, fou una capella de molt reduïdes dimensions, però devers l'any 1720, fou ampliada i en 1721 ja s'havia començat la construcció del cor i capelles; i en engrandir-la hi fou col·locada una campana recentment fosa. A la primeria del segle passat, ja hi havia tres altars: el de Sant Antoni Abat , el de la Verge dels Dolors i el de Sant Antoni de Pàdua . Fins el segle XVIII, no hi hagué cap benifet fundat , puix que en descobrim un per primera vegada en 1736. Es tractava d'un benifet sota la invocació de Sant Antoni, fundat pels marmessors del Rvnd. Antoni Valentí i que en aquella avinentesa (en 1736) n'era obtentor el Rvnd. Pere Callís, prevere, amb residència a Amer. El beneficiat que l'obtenia estava obligat a celebrar a la pròpia capella dues misses setmanals, però si succeïa que l'obtentor del citat benefici tenia la residència a Sant Privat , havia de celebrar les misses a l'altar del Roser de la susdita parròquia. I en el cas de no residir ni a Puigpardines ni a Sant Privat , l'església i l' altar era de lliure elecció. Per tant , en contra de les obligacions de la major part dels benifets , aquest, el de Sant Antoni, no obligava a fer contínua residència a la parròquia del benefici . Tenia el dret de patronat, o sigui de presentació del candidat d'aquest benefici, en Joan Valentí de la parròquia de Sant Privat.

PUIGPARDINES. ALGUNES NOTES HISTÒRIQUES de Joan Pagès i Pons Pvre.

Segons la Viquipèdia:

L'Ermite de Sant Antoni és una obra de la Vall d'en Bas (Garrotxa) protegida com a bé cultural d'interès local.

Es tracta d'una capella d'una sola nau, amb porta de llinda. Té un ull de bou i campanar de cadireta. La teulada és de teula a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana.[1]

S'hi celebra un aplec al mes de gener. **El que vol dir que és dedicada a Sant Antoni Abat o del Porquet.**